

Pitvarfibrilláció

A betegtájékoztató célja, hogy rövid leírást nyújtson a pitvarfibrillációról és kezelési lehetőségeiről.

A pitvarfibrilláció egy szívritmuszavar (arrhythmia). Kialakulásának oka a szív felső üregeinek, a pitvaroknak a szabálytalan működése. Mivel a szív szabályos ütemét (sinus ritmus) a pitvar szabályozza, ez azt jelenti, hogy a szabálytalan működése következtében a pulzus is szabálytalaná válik.

A pitvarfibrilláció a leggyakoribb szívritmuszavar, mely a 65 év feletti korosztály negyedét érinti. Egyes esetekben a pitvarfibrilláció lehet teljesen tünetmentes, mely gyakran csak más ok miatti orvosi vizsgálat során kerül felismerésre. Azonban számos beteg tapasztal szabálytalan, gyors szívdobogásérzést (palpitációt), légszomjat és mellkasi fájdalmat.

A betegek egy részénél a kialakult pitvarfibrilláció után rövid időn belül spontán visszatérhet a normális szívritmus (sinus ritmus). Azonban másoknál a normális és a szabálytalan ritmus váltakozása figyelhető meg. Ezt hívják paroxizmális pitvarfibrillációnak.

A pitvarfibrilláció kialakulásának számos különböző oka lehet. Ilyenek például bizonyos tüdőbetegségek, mint a krónikus bronchitis és a tüdőgyulladás, vagy a szívbillentyű-elégtelenség, a magas vérnyomás, a szívelégtelenség, a pajzsmirigy túlműködés illetve a túlzott alkoholfogyasztás. Azonban nem csak kizárólag az előbb felsoroltak lehetnek az okok. Sok esetben nem lehet meghatározni a pontos okot.

A pitvarfibrilláció növeli a stroke kialakulásának kockázatát. A szabálytalan szívritmus következtében a pitvarból a vér nem ürül ki teljesen, pang benne, mely kedvező feltételeket teremt a véralvadáshoz. A pitvarban így kialakult vérrög a véráramlással az agyba juthat, ahol

egy erez elzárva stroke-ot okozhat. A stroke kockázatának csökkentése érdekében, a kockázati tényezők felmérése után a kezelőorvos dönt a gyógyszeres véralvadásgátló kezelés elkezdésének szükségességéről. A vérlemezkék összetapadását gátló gyógyszereket (aszpirin és clopidogrel) újabban már nem alkalmazzák pitvarfibrilláció megelőzésére, kivéve, ha a beteg kórelőzményében egyéb betegség szerepel, mint például szívinfarktus.

A pitvarfibrilláció kezelési lehetőségeit két csoportba lehet sorolni.

1. A betegek egy részénél a szívverés percenkénti számát szabályozó gyógyszerek adása szükséges. Ezek a gyógyszerek a gyors szívverést lassítják. Ilyen gyógyszerek a béta-blokkolók (pl. bisoprolol) vagy kalcium csatorna blokkolók (pl. diltiazem) illetve a digoxin.

2. A betegek egy részénél szívritmust szabályozó kezelés szükséges, mely segít a szív szabályos sinus ritmusának visszaállításában. Ez történhet gyógyszerrel, mint például amiodaronnal, flecainiddel vagy béta-blokkolóval. Ezt a kezelési módot hívjuk gyógyszeres kardioverzióknak. Bizonyos esetekben elektromos kardioverziót alkalmaznak, mely során altatásban a beteg mellkasára helyezett elektródákból származó elektromos impulzussal ugrasztják vissza a szabályos ritmust.

Azoknál a betegeknél, akiknél egyéb kezelési módok eredménytelennek bizonyultak, lehetséges a ritmuszavar katéteres úton történő megszüntetése (katéter abláció), mely során a szívbe vezetett katéter segítségével célzottan a ritmuszavar kiindulási pontját kezelik.

Minden esetben szakember szükséges a megfelelő kezelési mód kiválasztásához.

A betegtájékoztatót a Pitvarfibrilláció Szövetség (AF Association) állította össze.

Köszönetnyilvánítás: A Pitvarfibrilláció Szövetség köszönetet mond minden szakembernek, aki a betegtájékoztató összeállításában részt vett. Külön köszönet Dr Matthew Fay szakmai segítségéért.

In partnership with